

†

Tot blijvend en dankbaar aandenken aan

Mevrouw

Maria-Josephina VANNESTE

weduwe van Heer Marcelinus COLMAN
en van Heer Honoré DECLERCK

geboren te Gullegem op 9 maart 1884 en godvruchtig in de Heer ontslapen in het O.-L.-Vrouw-hospitaal te Kortrijk op 23 oktober 1986, in haar 102e levensjaar, gesterkt door het ziekensakrament.

"De maat van ons leven is zeventig jaar
en als we sterk zijn tachtig.

De meesten daarvan is nog kwelling en zorg
en snel komt het uur van vertrekken.

Laat ons onze dagen naar waarde schatten
en zo te komen tot wijsheid van hart!" Ps. 90

Marietje, de dierbare overledene, is bijna honderd en drie jaar geworden. Honderd jaar... en toch verdwenen als de rook in het verleden: wel, wel, toch... pleegde zij te zeggen. Honderd jaar wel leven, verdwijnt ook; maar de werken blijven en worden belood. Wij kunnen ons niet inbeelden, zegt St.-Paulus, wat de Heer voor de zijnen heeft weggelegd, voor hen, die de Heer getrouw blijven.

De dierbare overledene was werkzaam: eenvoudig is zij door het leven gegaan. Zorgen en werken was haar leven en dat wide wat zeggen in die tijd. Marietje keek naar haar handen en zei: "kijk, deze hebben het gedaan, zij zullen niet moeten weerkeren". En dan, hoeveel jaren heeft zij niet doorgebracht met Mariette, haar dochter, die door ziekte was getroffen en moeder, hoe oud ook, zou voor haar zorgen, voor zover het nog kon. Gelukkig

vonden zij beiden een goede en veilige toevlucht in het rustoord 'Gulle Heem' hier, waar zij goed en wel werden opgepast door Zusters en Personeel, zodat zij samen nog een rustige en goede oude dag vonden, hierom onze hartelijke dankbaarheid en genegenheid om de vele en goede zorgen!

Honderd jaar en nog steeds een voorbeeld van voorzichtigheid en rechtschapenheid, zij beminde de waarheid. Diep overtuigd van de verhevenheid van haar plicht bleef zij zelf altijd afkerig van al wat maar de schijn zou gehad hebben van onrechtvaardig te zijn. Zo zei ze het, zo was het en het kon niet anders, ook als de honderd jaar er waren. Tot in haar hoge ouderdom is Marietje altijd een godsdienstig en gelovig mens gebleven. Kon zij er niet overal meer bij, dikwijls zat zij stil en rustig op haar stoel de pater-noster te bidden. Het gebed moet haar het beste wapen geweest zijn: het heeft haar gesterkt en gezegend, getroost en voldoening gegeven.

Wij kunnen alleen maar God zeer dankbaar zijn om het zo lange leven van moeder, zij bleef nog steeds het aanknopingspunt waar wij nog eens samen bij elkaar kwamen, zo blijmoedig en gezellig in familie. Wij bidden dat haar lange leven nu de bekroning vinde in de eeuwige liefde bij God.

Heer en Mevrouw Marcel COLMAN-VAN VOLSEM,
kinderen en kleinkind,

Heer en Mevrouw Frans COLMAN-DUTILLIE,
kinderen en kleinkinderen,
Juffrouw Mariette COLMAN,

De families VANNESTE, COLMAN en DECLERCK

danken U voor uw gebeden
en bliken van kristelijke deelneming.

Ond.-Fun. E. Ghillemyn

Druk Herman, Gullegem

